

Већина мушкараца му завиди кад сазна да живи у београдској "силиконској долини" - улици Страхинића бана. Не, наравно, због скупог квадратног метра животног простора, већ због погледа у непремудни шиз лепих жена, које у свако доба седе у кафешма начичканим у овој улици. Није да то није лепо за око, али овај Црац делује као да му је та на извол'те лепота већ досадила. "Кад се налазите у Бечу на аеродрому и не знате где је гејт за било који град Балкана или источне Европе, ви међајте у девојке које су утешите, јако напумкане и врцкају задњицом и пођите за њима, већете погрешити. У том правцу су Београд, Сарајево, Скопље, Украјина..."

КЛАУС ШУСТЕР, ИЗВРШНИ ДИРЕКТОР VOLKSBANKE

СРПКИЊЕ, ТОПЛЕ И ОТВОРЕНЕ

Није било могуће изабрати горе време за први сусрет с Београдом и Србима него што се то наместило Клаусу Шустеру, извршном директору Volksbanke, мирном и дисциплинованом Аустријанцу, жељном професионалног доказивања.

Клаус је у српску престоницу стигао недељу дана након убиства премијера Зорана Ђинђића.

Његов први судар са Србима био је као

операција рађена на живо. Жесток, суров, отржењујући, до дна аутентичан.

Кордони полицајаца у маскирним униформама и вести налик на прелед дана тексашког шерифа који се обрачунава с локалном бандом - били су му први контакти са стварним животом у Србији.

Тако је било пре три године.

Данас је Клаус, рскло би се, већ Београђанин с искуством. Познаје град и његове тајне, прилично добро је упознао Србију (Копоник, Гуча, Нови Сад, манастири у моравском крају - доста!), познате су му финесе нашег питорескног менталитета и сасвим добро говори српски. Располаже пристојном дозом оптимизма и говори о

томе како ми не видимо да се данас, ипак, боље живи него пре три године, да се много тога променило.

Живи на Бановом брду, као подстанар у стану куће једног брачног пара: "Сјајно се дружимо. Они не говоре ниједан страни језик, знам ја мало српски, али нема везе, разумемо се." Врло прецизно уме да вам наведе редослед обичаја за Бадње вече и Божић, успешно игра улогу положајника власницима стана који се, ваљда, сваки пут понадају да ће им та година донети брда новца кад им је банкар први ушао у кућу. Кад говори о Србима, има дозу разнежености у себи: "Странци имају боље мишљење о вама него ви сами. Ово је лепа земља а Београд је сјајан град у којем се може живети удобно и разнолико. Fascинира ме његова свакодневна живост: Беч је у девет увече празан град, људи су у својим кућама, гледају телевизију или проводе време с породицом. А овде, овде су сви стално напољу! И то је супер!"

Два пута недељно игра тенис на "Темаксо-

вим" теренима под будним надзором тренера. Као музичар аматер, из Аустрије је донео и своју гитару, па свирком за "своје уши" испуњава слободно време.

А њега, слободног времена, као што се и очекује од банкара - премало је. Када га има, лута по београдским ресторанима, дружи се с људима из Београда или скокне у Словенију, где живи његова дугогодишња девојка Јана. Каже да љубав на даљину може да функционише ако су мушкарац и жена изградили поверење.

"Српкиње су топле и отворене жене", каже с опрезом мушкараца који је у предбрачним водама. "Овде су жене емотивније и на живот гледају више из срца него из главе. Аустријанке су много више оптерећене потребом за такмичењем на послу с мушкарцима, што уме да буде врло напорно. Сјајно радим са женама у свом окружењу и свиђа ми се што с њима могу да разговарам и о темама које се не тичу само професије, већ и наших, људских осећања."

ЈАКО Л РУ', ДИРЕКТОР ЗА ХРАЊУ И ПИЋЕ ХОТЕЛА "ХАЈАТ"

БЕОГРАЂАНИ ВЕЋИ ТРЕНДСЕТЕРИ ОД РУСА

Град је управа хотела "Хајат" у Москви саопштила свом тридесетогодишњем менаџеру да је његово следеће пословно и животно одређиште Београд, Јужноафриканац Јако л Ру се аутопроишчно унитоа: "Шта ли сам то згрешно, па ме казњавају?"

После Амана, Амстердама, Истанбула и Москве боравак у некој непознатој балканској држави, која тек што се искобелала из рата, деновао је врло депримирајуће. Русн су му пре одласка објаснили да они Србију доживљавају као млађу сестру своје земље а да су Београђани већи шминкери чак и од московских трендсетера. Тек што је преживео прве утиске које је донела возња од аеродрома до "Хајата" - а они су "врло депресиивни" - расположење